

Луїс Суарэс.

Новая рука Бога

Рэдкі па драматызме матч падарылі на чэмпіянаце свету футбалісты зборных Уругвая і Ганы.

Зрэшты, глядзець увесь матч было зусім не абавязкова. Дастаткова было зірнуць апошнія хвіліны дадатковага часу. Асноўны скончыўся ўнічыю — 1:1.

Афрыканцы вялізнымі намаганнямі рынуліся на апошні штурм варот уругвайцаў. Мяч замітусіўся ў штрафной. Уругвайцы ніяк не маглі выбіць прадмет гульні, нібыта яго магнітам цягнула да ганцаў.

З першай пагрозай спраўляецца брамнік. Апія дабівае, але на самай стужцы галкіпера падстрахоўвае палывы гулец. Яшчэ адзін удар ва ўпор! Брамнік Муслера бяспільны, затое мяч з варот рукой выбівае нападнік Луіс Суарэс.

Суддзя, натуральна, выдаляе футбаліста, Суарэс у слязах пакідае поле. А ў вароты Уругвая прызначаецца пенальці. Гана была за крок ад

гістарычнага выхаду афрыканскай каманды ў паўфінал мундыялю.

Азамоа Г'ян, які ўжо рэалізаваў на першынстве два адзінаццаціметровых, няспешна ўсталёўвае мяч. Суарэс, сыходзячы ў падтрыбуннае памяшканне, азіраецца, каб пабачыць гэты ўдар. Г'ян б'е ў папярэчыну!

Слёзы на твары Суарэса імгненна высыхаюць. У серыі пенальці ўжо ўругвайцы маюць псіхалагічную перавагу. Яны яе не ўпускаюць.

Шчаслівейшага чалавека за форварда нідэрландскага «Аякса» Луіса Суарэса ў той вечар не было. Затое чарга сыходзіць залітым слязьмі прыйшла Г'яну.

«Я павінен быў захаваць шанцы на ўдзел нашай каманды на чэмпіянаце. Мы маглі прайграць, але нас выратавала рука Бога, якая цяпер належыць мне», — кажа Суарэс.

Выраз пра «руку Бога» належыць аргенцінцу Дыега Марадоне, які забіў рукой гол у вароты англічан на мундыялі ў 1986 годзе.

Брамнік зборнай Нідэрландаў і аднаклубнік

Суарэса Марцен Стэкельбург так пажартваў з калегі: «Я напісаў яму смс, што Суарэс — найлепшы брамнік першынства. Я сапраўды думаю, што менавіта Суарэс павінен атрымаць прыз імя Льва Яшчына».

«Я хутка прыйшоў у сябе, у мяне ўстойлівая псіхіка, — кажа Азамоа Г'ян. — Што датычыць Суарэса, то ён, безумоўна, герой сваёй краіны».

Першыя дазволілі гуляць чорным

Зборная Уругвая, бяспрэчна, — галоўная сенсацыя першынства. Выхад у паўфіналы іншых зборных спрагназаваць было можна, а вось з Уругваем мала хто адгадаў.

Мо мала хто ведае, але Уругвай — самая тытулавая зборная XX стагоддзя. «Уруссы», як называюць каманду з гэтай краіны, паспелі выйграць два чэмпіянаты свету і чатырнаццаць Кубкаў Амерыкі.

Як і па ўсім свеце, гульні ва Уругвай завезлі брытанскія мігранты ў 1880-х гадах. Дэсяці да

гэтай новай гульні прыглядаліся з насцярожнасцю, але Паўднёвай Амерыцы гульні прыйшлася яўна даставаць.

Той час якраз супаў з актыўным эканамічным ростам Уругвая. Краіна ўмацоўвала сваю стабільнасць пасля вайны з Парагваем.

16 мая 1901 адбылася таварыская сустрэча паміж зборнымі Уругвая і Аргенціны. Апошнія ў ёй перамаглі 3:2. Што цікава, тая гульні афіцыйна лічыцца першай на ўзроўні нацыянальных каманд, якая была згуляная за межамі Вялікабрытаніі.

У 1916 годзе ў Аргенціне адбыўся першы Кубак Амерыкі, дзе апроч гаспадароў і Уругвая ўдзельнічалі Бразілія і Чылі. Уругвайцам дастаўся той тытул. Дарэчы, зборная гэтай краіны вылучалася і дэмакратызмам. За «урусай» гулялі негры — Ісабеліна Градзін і Хуан Дэльгада.

Справа гонару

Бліскавая гульні Градзіна ў свой час стала першым сігналам у барацьбе з расізмам, што панаваў у паўднёваамерыканскім спорце ў пачатку стагоддзя. Прыклад Уругвая спачатку натхніў Чылі дазволіць чарнаскурым выступаць за зборную, а потым — і астатнія краіны кантынента.

У 1924 і 1928 гадах уругвайцы не пакідалі супернікам ніякіх шанцаў на Алімпіядах. Месцам правядзення першага чэмпіянату свету ў 1930 годзе была абраная сталіца Уругвая — Мантэвідэа (краіна ў той год адзначала стагоддзе незалежнасці).

Гаспадары па праве выйгралі той турнір. Ні разу не даўшы засумнявацца ў сваёй сіле. Наступныя два мундыялі «уруссы» прапускаралі ў знак пратэсту, што моцныя еўрапейскія зборныя праігнаравалі спарорніцтвы ў іхнай краіне.

Другое з'яўленне ўругвайцаў на чэмпіянаце свету датуецца 1950 годам. І тады яны таксама сенсацыйна сталі чэмпіёнамі, перагуляўшы ў фінале Бразілію.

Цяжкі адбітак дыктатуры

Яшчэ ў 1970 годзе ўругвайцы змаглі дайсці да паўфіналу, але гэта было апошняе іх буйное дасягненне на чэмпіянатах. Зборная разка пайшла ўніз.

Магчыма, звязана гэта і з палітычным становішчам у краіне. У 1970-я ўладу ва Уругвай захапілі вайскоўцы. Кіраўнікі мяняліся часам па некалькі разоў на год. Асабліва катастрафічным было кіраванне Хулія Санцінеці, якое суправаджалася вялізным нарастаннем замежнага доўгу, а інфляцыя складала па 75% у год.

Сёння ва Уругвай зноў назіраецца палітычная і эканамічная стабільнасць. Уругвай — адна з найбольш развітых краін Лацінскай Амерыкі. Дарэчы, 9/10 тэрыторыі краіны займаюць сельскагаспадарчыя землі, у асноўным пашы. Аднак у сельскай гаспадарцы працуе толькі 9% жыхароў краіны.

Футбольныя поспехі вярнуліся за эканамічнымі.

Зміцер Панкавец

Марадона начытаўся Шпенглера

«Еўрапейскі футбол памірае. А вось паўднёваамерыканскі ідзе наперад», — сказаў перад чвэрцьфіналамі славы аргенцінскі трэнер Дыега Марадона.

Сапраўды, каманды з Амерыкі ў групавым этапе згубілі толькі Гандурас, а да чвэрцьфіналу дайшлі Аргенціна, Бразілія, Уругвай і Парагвай.

Але ў чацвёрку наймацнейшых выйшлі толькі ўругвайцы. А найбольш жорстка былі бітыя самі аргенцінцы. Нямецкая машына не пакінула ад амерыканцаў каменя на камені. Каманда Марадоны выглядала школьнікамі, якія выйшлі на гульні з майстрамі з вышэйшай лігі.

Усім хвалены Леанель Месі выглядаў усяго толькі футбалістам, які падае надзеі на фоне яшчэ маладзейшага за яго Мюлера. Немцы выйгралі з лікам 4:0. І гэты вынік цалкам адлюстроўвае сілы зборных. Фрау канцлерцы Меркель было чаго падскокваць ад радасці на тры-

буне ў Кейптауне.

А Марадона, здаецца, проста начытаўся Оскара Шпенглера, які таксама прадказваў заняпад еўрапейскай цывілізацыі. Зара на хаваецца!

Нідэрландцы таксама не пасаромілі гонару старога кантынента, выйграўшы ў Бразіліі. Футбол у апошніх удаецца толькі калі яны выйграюць. Калі ж прапускаюць, то імгненна губляюць ніць гульні.

Так было і гэтым разам. Варта было Снайдэру двойчы адзначыцца, як у бразільцаў усё пасыпалася. Яны сталі нервавацца, адкрыта грубіць. Мела нават атрымаць чырвоную картку.

Моц бразільскага футбола — у экспрэсіі, яны не могуць быць такімі акадэмічнымі і правільнымі, як еўрапейцы. Дунга спрабаваў прышчапіць сваім суайчыннікам еўрапейскі футбол, але гэта скончылася фіяскам. Трэба спадзявацца, што наступны трэнер бразільцаў вернецца да традыцыйнага лацінаамерыканскага карнавалу.

А абсалютна сумную гульнію Парагвай — Іспанія вырашыў выратаваць каларытны суддзя з Гватэмалы Карлас Батрэс. Ёсць

суддзі, якія лічаць, што найлепшай ацэнкай працы з'яўляецца іх нябачнасць на полі. А ёсць такія, як Батрэс, якія хочучь быць галоўнай дзейнай асобай на стадыёне.

Іспанцы з парагвайцамі пчыра мучыліся, катаючы нулявую нічыю, пакуль за справу не ўзяўся гватэмалец. Спачатку ён прызначыў пенальці ў вароты іспанцаў — галкіпер адбіў. Літаральна праз хвіліну адзінаццаціметровы ставіцца ўжо ў процілеглыя вароты.

Алонса забівае. Але гэтага мала для драматургіі гульні. Батрэс заўважае, што іспанцы забягаюць у штрафную яшчэ да ўдару Алонса. Ён просіць перабіць. І з другім ударам галкіпер ужо спраўляецца. Два нерэалізаваныя пенальці!

Суддзя стаў галоўным персанажам гульні, пры гэтым не дапусціўшы памылак. Матч якраз такі і запомніцца ягоным арбітражам, а не вымучаным голам іспанца Вілья.

Немцы становіліся чэмпіёнамі свету тройчы, уругвайцы — два разы, Іспанія і Нідэрланды — ні разу. Усё самае цікавае яшчэ наперадзе.

ЗП

Іспанскі сэкс-сімвал Давід Вілья (справа) з пяццю галамі ўзначальвае спіс бамбардзіраў першынства.

Томас Мюлер кладзе пачатак разгрому аргенцінцаў. Легендарны аднафамілец форварда Герда Мюлера кажа, што Томас падобны да яго ў маладосці. Уся Германія фанатэе ад Мюлера.